

Het cadeau van kikker Kars

Het cadeau van kikker Kars - musical voor kinderen vanaf 4 jaar



**Tekst: Marian van Gog
Muziek: Cees Stolk
Illustraties: Ellen de Leede**

In dit boekje staan twee musicals. 'Het cadeau van kikker Kars' - voor kinderen vanaf 4 jaar en 'Het Sleutelbos' - voor kinderen vanaf 7 jaar. Beide musicals duren ca. een half uur en hebben 4 liedjes. Ze spelen zich in hetzelfde decor (een bos) af. De musicals kunnen afzonderlijk worden gespeeld, maar het bijzondere is, dat u ze ook achter elkaar - als één geheel - kunt spelen. U krijgt dan een musical van een uur met 8 leuke liedjes.

Korte inhoud

Het cadeau van kikker Kars - musical voor kinderen vanaf 4 jaar

Kikker Kars heeft een wereldreis gemaakt. Als hij thuis komt willen de dieren daar natuurlijk alles over weten. Ook zijn zij heel nieuwsgierig naar het grote cadeau dat hij heeft meegebracht. Wat zit er in? Maar Kars is te moe om het te laten zien. Morgen zal hij het openmaken, nu wil hij alleen maar slapen. Omdat sommige dieren - vooral de spinnen - niet te vertrouwen zijn, vraagt hij of de kikkers zolang op het cadeau willen passen.

De keurige kikkers nemen het oppassen heel serieus. Daardoor wordt het een zware taak en ze zijn dan ook opgelucht als de eigenwijze eenden het willen overnemen. Maar de eenden kunnen het niet met elkaar eens worden over de manier waarop en dragen de verantwoording over aan de fladderende vlinders. Die vinden het oppassen al gauw niet leuk meer en laten het pak in een holle boom vallen, waar het veilig ligt terwijl zij lekker kunnen gaan spelen. Als Kars wakker wordt, ziet hij natuurlijk meteen dat het pak weg is. Hij roept de dieren ter verantwoording, die elkaar de schuld geven. Kars vindt dat zij het pak samen moeten gaan zoeken, maar dat kan natuurlijk pas als de ruzie is bijgelegd. Als het pak uiteindelijk gevonden wordt, blijkt er iets heel kostbaars en bijzonders in te zitten; nl. een sleutel. Met deze sleutel kun je bij alles komen wat belangrijk is in het leven, zoals een vlinde op je hand, een bloem die lekker ruikt of een lieidje waar je vrolijk van wordt.

Het Sleutelbos - musical voor kinderen vanaf 7 jaar

Een groepje kinderen gaan op woensdagmiddag het bos in om er te spelen. Eigenlijk doen ze dat voornamelijk om Rick te plagen, want bange Rick is bang voor alles. Maar eenmaal in dat bos vinden ze het allemáál een beetje ontzettend... Rick, die alle geluiden hentkent en veel van de natuur blijkt te weten. De kinderen verdwalen en komen op een open plek terecht waar een heel wonderlijke boom staat. Aan de boom hangt een sleutel en een stuk perkament, met een bizarre loverspreuk. Al snel blijkt de sleutel, in combinatie met de spreuk je dromen waar te kunnen maken. En helaas niet alleen maar leuke dromen... De kinderen moeten slag leveren met monsters, struikrovers en een stekelslijmgríjbitjebeest. Pas dan lukt het ze, onder aanvoering van Rick, die nu slimme Rick heet, om de toverspreuk zó te gebruiken dat ze de weg naar huis terugvinden. Want: er is altijd een weg...

Korte inhoud - zie bladzijde 2

Aantal rollen: onbeperkt, minimaal 11

De kinderen spelen in groepjes die u onbeperkt kunt uitbreiden. Er zijn vijf diersoorten en één hoofdrol die door de begeleider, een ouder of ouder kind gespeeld kan worden. Van elke diersoort zijn er minimaal twee aanwezig.

Decor - voor beide musicals

Beide musicals spelen zich af in een bos. Dit bos kunt u op allerlei manieren verbeelden, van enkele eenvoudige zetstukken tot een ingewikkeld opgebouwd decor. Op de achterwand kunt u bomen (laten) schilderen, maar een groen / bruin doek voldoet ook. Van karton, papier en crêpepapier kunt u klimop, bladeren, takjes, bloemen en bessen (laten) maken. Ook paddestoeLEN, nesten en holen, spinnenwebben en evt. een waterplas met riet en waterlelies behoren tot de mogelijkheden. Naast elkaar kunt u één tot 4 holle bomen (zetstukken) maken van dozen, papiernaché of rollen karton. Een gat in de achterwand kan ook als holle boom dienen.

Kleding en attributen

Alle kinderen gaan als dieren verkleed - zie roverdeling. Met maskers en schmink kunt u van de kinderen echte dieren maken. Kars heeft een cadeau: een sleutel van goudkleurig karton, in mooi papier verpakt.

Roverdeling

Kikker Kars

Kars wordt door de begeleider, een ouder of ouder kind gespeeld, die de andere, jongere spelers, waar nodig kan sturen en begeleiden. Kars is een **echte ontdekkingstreiziger**, die al veel van de wereld gezien heeft en daar aanstekelijk over kan vertellen. Hij draagt zijn bezittingen in een rug- of knapsak bij zich. Ook heeft hij een groot cadeau bij zich, ingepakt in mooi papier en met een strik eromheen. In dit pak zit een goudkleurige sleutel (karton).

Keurige eenden

Zij hechten erg aan uiterlijkheden Zij kwaken keuring, spreken keurig en gedragen zich keurig. Zij houden hun sloot netjes schoon en verwachten dat de rest van de wereld net zo netjes is als zijzelf zijn. De kikkers dragen grote T-shirts en broeken of leggings. Kikkerkoppen maakt u van maskers (evt. aan een hoofdband) of met schmink.

Eigenwijze eenden Zij zijn niet bang om anders te zijn. Zij lopen en gedragen zich eigenzinnig en denken alles beter te weten dan de andere dieren. Zij dragen gele T-shirts en broeken of leggings. Een snavel van rood karton kunt u met een elastiek om het gezicht binden. Een masker of schmink kan natuurlijk ook.

Fladderende vinders

Zij bekijken het leven van de zonnige kant. Zij fladderen zorgeloos rond en gaan alle verantwoordelijkheden uit de weg. De vinders kunnen alle kleuren van de regenboog hebben. Vleugels van gekleurde papier of gaas op hun rug en voelsprieten aan een hoofdband op het hoofd.

Slimme slakken

Zij zijn traag, praten traag en bewegen traag, maar zij **hebben de wijsheid in pacht**. Zij zijn altijd aan het verhuzen en bemoeien zich weinig met de andere dieren. Zij hebben genoeg aan zichzelf. De slakken dragen een huis van karton op hun rug en voelsprieten (hoofdband) op het hoofd.

Speurspinnen

Met acht poten aan hun ronde lijf gebonden en voelsprieten op hun kop (hoofdband) lijken de spinnen misschien een beetje griezelig, maar zij zijn voornamelijk **nieuwsgierig**. Zij willen alles weten, en zitten overal met hun neus bovenop en hun pootjes aan. Door hun nieuwsgierigheid zijn zij niet te vertrouwen.

NB: Alle kikkers kwaken, alle eenden gakken, alle vinders fladderen enz. Laat de kinderen dit vooraf op hun eigen manier doen. Zo kunnen zij zich echt in hun rol inleven.

NB 2: Iedere diersoort in deze musical, heeft een eigen karakter - zie de beschrijving hierboven. Voor u met instuderen begint, kunt u de kinderen hierop wijzen en hen hiermee laten oefenen. Bv. hoe kwaakt een kikker 'keurig', hoe loopt een eend 'eigenwijs', hoe fladdert een vinder 'zorgeloos', enz.



Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en / of openbaar gemaakt d.m.v. druk, fotokopie, microfilm, cassette of welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het spel

Kikker Kars komt op. Hij kijkt om zich heen, zucht eens tevreden en zet zijn rugzak op de grond.

Kars: Wat fijn om weer thuis te zijn.

De kikkers, eenden, vlinders en spinnen komen op. Kwakend, gakkend, waggelend, springend of fladderend, ieder op zijn eigen manier. De slakken sjokken er traag achteraan.
NB. Verdeel de dialogen binnen elk groepje naar eigen inzicht onder het aantal kinderen dat meedoet

Kikker: Kwaak! Kars is terug! Kars is er weer. Kwaak! Bah, zijn broek is vies.

Eend: Gak, gak. Dag Kars. Wat fijn dat je er weer bent. Wat zie je er goed uit. Gak, gak. Heb je ons gemist?

Vlinder: Fladder, fladder. Gezellig. Leuk. Fijn. Kars is terug. Fladder, fladder.

Spin: Psss, psss. Hoe was het? Wat heb je gezien? Waar ben je geweest? Psss, psss.

Slak: S-j-j... B-e-n j-e t-o-t h-e-i e-i-n-d-e v-a-n d-e w-e-r-e-l-d
g-e-w-e-e-s-t, K-a-r-s? S-j-j...

Kars: Ik heb van alles gezien. Ik ben overall geweest. Ik heb van alles meegemaakt.

Dieren: Vertel...

refrain
waar houdt de wereld op - bij het bos of bij de zee?
waar houdt de wereld op - wie heeft er een idee?
waar houdt de wereld op - bij de sterren of de maan?
waar houdt de wereld op - hoe ver kun je gaan?

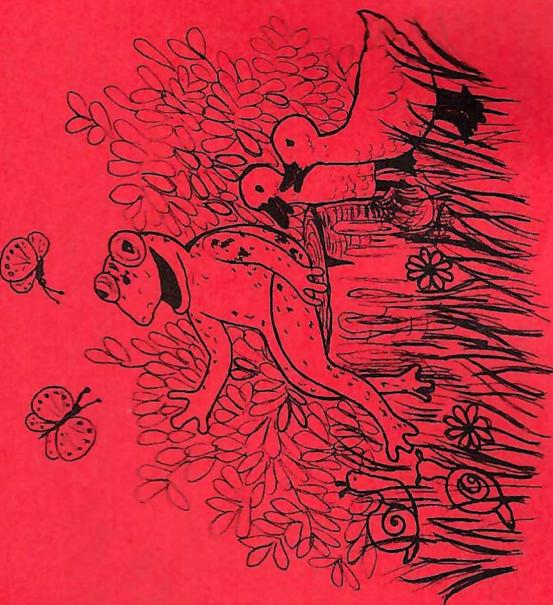
2

het bos heeft hoge bomen
de nacht brengt mooie dromen
het leven is een feest
maar is er in een ander land
ook van alles aan de hand?
wie kan mij dat vertellen?
wie is er ooit geweest?

refrain

brug: (solo Kars)
er is meer dan je kunt horen
je weet het niet, misschien
er is meer dan je kunt voelen
en meer dan je kunt zien

refrain



Alle dieren gaan in een kring om Kars heen staan / zitten. De vlinders fladderen af en toe een beetje weg. Kars vertelt

Kars: Ik ben in een bos geweest dat heel anders is dan het onze.
Spin: Psss... psss, vertell!

Eend: Gak, gak. Leuk. Blauwe bomen, rode takken, gele lucht...?

Kars: Nee, maar...

Kikker: Kwaak. Dat hoorde helemaal niet. Een bos hoort groen te zijn. En
bruin.

Slak: S-j-j-i... L-a-a-t K-a-r-s n-o-u e-e-n-s u-i-t-s p-r-e-k-e-n...

Kars: Precies. Luister. (**Start de CD voor de bosgeluiden - Kars begint zeer spannend te vertellen.**) In dat bos is het heel donker. De bomen staan er vlak naast elkaar. Er zijn haast geen paden. Als je door dat bos wilt lopen, moet je met een groot kapmes het groen voor je neus weghalen. Anders kan je er niet door. Je hoort er allerlei griezelige geluiden. Vreemde vogels klappen met hun vleugels. Enge dieren schreeuwen en krijsen. De bomen staan er met hun voeten in het water. Er lopen allemaal beekjes en riviertjes dwars door dat bos heen. Je moet er overheen springen. In het water zwemmen enorme kikkers met lange groene snuiten rond. Ze heten krokodillen en ze roepen (*hard*): Boeh!

Iedereen schrikt en de spanning is weg.

Kwaak: Bah. Een bos waar de bomen met hun voeten in het water staan. Kwaak. Bah, wat vies.

Eend: Gak, gak. Spannend hoor. Andere dieren. Wat eten ze? Wat voor spelletjes spelen zij? Gak, gak. Spannend hoor.

Vlinder: Fladder, fladder. Vieren ze daar wel eens feest? Kunnen ze dansen en zingen? Fladder, fladder.

Spin: Psss. Leuk. Waar is dat bos? Hoe heet het daar? Is het ver weg?
Psss. Leuk.

Slak: S-j-j-i... H-o-e k-o-m j-e d-a-a-r? E-n g-a-a-n d-i-e-r-e-n d-a-a-r w-e-l n-a-a-r s-c-h-o-o-r? L-e-r-e-n z-e d-a-a-r n-e-t z-o-v-e-e-l-a-i-s h-i-e-r?

Kars: (*Gaapt*) Alles gaat daar anders dan hier. Want overal op de wereld leven de dieren anders. Maar (*gaapt weer*) ik ben moe.

Spin:

Kikker: Kwaak. 'ts niet netjes om ernaar te vragen, maarre.. Wij willen het ook wel graag weten. Kwaak.

Eend: Gak, gak. Is het iets raars? Gak, gak. Is het iets grappigs?
Vlinder: Fladder, fladder. Een cadeau hoort bij een feest. Is het iets feestelijks?

Slak: S-j-j-i... J-a, w-a-t i-s h-e-t?

Kars: (*Wijst op cadeau*) O, dit...? Jullie willen weten wat er in dit pak zit? Luister... Van elke reis breng ik iets mee, dat weten jullie wel. Ik probeer altijd iets bijzonders mee te brengen. Iets moois, iets apart. Iets dat ik nog nergens anders ben tegengekomen. En nu heb ik iets gevonden dat zo... zo bijzonder is.

Spin: Psss, maar voor wie is het?

Vlinder: Fladder, fladder. Ja voor wie?
Kars: Het is voor jullie allemaal.

Kikker: Kwaak. Is het netjes? (*Kars knikt*)
Eend: Gak, gak... Is het apart? (*Kars knikt weer*)
Vlinder: Fladder, fladder... Is het vrolijk? (*Kars knikt op alles 'ja'*)

Slak: S-j-j-i... M-o-e-t-i-e e-r s-i-l-m v-o-o-r z-i-j-n?

Psss. Maar wat is het nou? Wat is het? Toe, vertel...
Kars: (*Gapend*) Nee. Daar heb ik nu geen zin meer in. Ik ben (*gaap*) veel te moe. Morgen, dan zal ik het uitpakken. Morgen mogen jullie zien wat er in zit. Gaan jullie nu maar naar huis en kom morgen allemaal maar terug.

De dieren blijven even staan morren. Dan gaan de eenden in ganzenmars af. Daarachteraan fladderen de vliners en verdwijnen de slakken (sloom). De spinnen doen net of zij afgaan maar verstoppen zich dan gauw achter de bomen. Kars heeft ze wel in de gaten en jaagt ze weg, maar ze blijven zich achter de bomen verstoppen. De kikkers willen als laatste afgaan.

(Tegen de kikkers) Blijven jullie nog even. Ik wil jullie wat vragen.

Kars: Kwaak... vraag maar.

Kikker 1: Kwaak. Als het maar iets netjes is...

Kars: Ik ben echt vreselijk moe. Maar ik durf niet te gaan slapen. Ik ben veel te bang dat er iets met mijn cadeau gebeurt. Vooral die spinnen (*hij zegt het woord luid en wijst naar de bomen waar de spinnen verstopt zitten*) vertrouw ik voor geen cent. Straks gaan ze er nog met mijn cadeau vandoor. En daarom wil ik jullie iets vragen. Willen jullie voor mij op het pak passen?

De kikkers overleggen samen.

Kikker 1: Kwaak. Dat willen wij wel.

Kikker 2: Kwaak. Dat doen wij wel voor jou.

Kars: Fijn. Fantastisch. Dan kan ik met een gerust hart gaan slapen. (*Hij overhandigt het cadeau aan de kikkers.*) Zullen jullie er heel goed op passen? (*De kikkers knikken en kwaken 'ja'.*) Zullen jullie er voor zorgen dat niemand eraan komt? (*Weer kwaken en knikken de kikkers.*) Fijn. Dan ga ik nu lekker slapen.

Kars geeft het cadeau aan de kikkers en zoekt een plekje bij één van de bomen, een beetje achteraf op het toneel. Daar valt hij zgn. in slaap. Kars kan ook af gaan. Indien mogelijk dooft het toneel-licht iets. De kikkers leggen het cadeau voorop het toneel en gaan eromheen zitten.

De kikkers leggen het pak netjes recht, verleggen het nog eens, strijken het papier glad, enz. Één van de spinnen komt van achter z'n boom vandaan en probeert tussen de kikkers door aan het pak te komen. De kikkers jagen hem weg. Een tweede spin probeert het ook. De kikkers jagen nu alle spinnen van het toneel.

Kikker 1: Kwaak. Straks komen ze terug.

Kikker 2: Kwaak. We moeten het pak verstoppen.

Kikker 3: Kwaak. We leggen het tussen de struiken.

De kikkers slepen het pak naar de struiken. Daarna gaan zij weer in de kring zitten. Na een poosje:

Kikker 1: Kwaak. Ligt het pak er nog?

Kikker 2: (*Gaat kijken*) Kwaak. Ja. Het ligt er nog.

Even later:

Kikker 1: Kwaak. Ligt het er nog steeds?

Kikker 2: Gak, gak. Oppassen? Willen wij oppassen?

Kars: Ik ben echt vreselijk moe. Maar ik durf niet te gaan slapen. Ik ben veel te bang dat er iets met mijn cadeau gebeurt. Vooral die spinnen (*hij zegt het woord luid en wijst naar de bomen waar de spinnen verstopt zitten*) vertrouw ik voor geen cent. Straks gaan ze er nog met mijn cadeau vandoor. En daarom wil ik jullie iets vragen. Willen jullie voor mij op het pak passen?

Kikker 1 gaat kijken. Zuchtend komt hij terug. De spinnen komen het toneel opstuiven. Ze kruipen nieuwsgierig de kring van kikkers binnen.

Spin 1: Psss... Waar is het pak?

Spin 2: Psss... Ja, waar is het?

Spin 3: Psss... Ze hebben het opengemaakt. Vast en zeker.

Kikker 1: Kwaak. Nletes. Zo zijn wij niet.

Kikker 2: Kwaak. Nee. Dat zou niet netjes zijn.

Spin 3: Psss... Netjes. Wat nou, netjes. Jullie willen toch ook weten wat erin zit? Nou dan. Maak het dan open.

Kikker 3: Kwaak. Nee, nee, nee. Dat hoort niet. Dat kunnen wij niet doen.

Spin 1: Psss. Flauw hoor. Waar is het pak?

Kikker 1: Kwaak. Verstopt. Zodat er geen nieuwsgierige spinnen bij kunnen komen.

Spin 2: Psss. Bah wat flauw.

De spinnen gaan van het toneel af. Tegelijk komen de eenden op.

Eend 1: (*Tegen kikkers*) Gak, gak. Wat zitten jullie sjo te kijken.

Eend 2: Gak, gak. Wat is er aan de hand?

Kikker 1: Kwaak. Wij moeten op het pak passen.

Kikker 2: Kwaak. Het pak van Kars. Dat is een zware taak.

Eend 3: Gak, gak. Een zware taak? Dat zal toch wel meevalen.

Eend 4: Gak, gak. Het is weer eens wat anders.

Eend 1: Gak, gak. En dat vinden wij wel leuk. Iets anders.

Kikker 3: Kwaak. Willen jullie er dan op passen?

Eend 1: Gak, gak. Oppassen? Willen wij oppassen?

Kikker 3: (*Gaat kijken*) Kwaak. Ja. Het ligt er nog steeds.

Kikker 1: (*Even later*) Kwaak. En nu?

Kikker 4: Kwaak. Ga dan zelf kijken!

Kikker 1 gaat kijken. Zuchtend komt hij terug. De spinnen komen het toneel opstuiven. Ze kruipen nieuwsgierig de kring van kikkers binnen.

De eenden overleggen.

Eend 2: Gak, gak. Ja hoor. Wij willen wel oppassen. Omdat het weer eens iets anders is.

Kikker 1: Kwaak. Maar zullen jullie het wel netjes doen?

Eend 3: Gak, gak. Ja hoor. Zeur niet en geef het pak nou maar hier.

Kikker 1: (Tegen andere eenden) Kwaak. Wat denk je? Mogen wij dat doen?

Kikker 2: Kwaak. Ik weet het niet. Ik denk dat Kars het wel goed zal vinden.

1

wie doet het?
jij, nee jij, nee jij
wie doet het?
hi, nee hij, nee hij
wie doet het?
Dik of Vic of Rik?
wie doet het?
jij of ik?

refrain

2
wie doet het?
Sjaan of Daan of Zwaan?
wie heeft het
wel of niet gedaan?
wie doet het?
Kim of Pim of Wim?
wie zou het moeten doen?

1e couplet herhalen

Het lied wordt door alle dieren gezongen. Na het lied gaan deze dieren weer af. Alleen de kikkers en de eenden blijven op het toneel. De kikkers halen het cadeau uit de struiken en geven het aan de eenden.



lied 2: wie doet wat?

refrain

wie doet wat?
wat is er afgesproken?
en heb jij dat verbroken?
hoe haal je 't in je hoofd?
wie doet wat?
wat zijn dat nou voor streken
een afspraak te verbreken
want beloofd is beloofd

1

wie doet het?
jij, nee jij, nee jij
wie doet het?
hi, nee hij, nee hij
wie doet het?
Dik of Vic of Rik?
wie doet het?
jij of ik?

refrain

2
wie doet het?
Sjaan of Daan of Zwaan?
wie heeft het
wel of niet gedaan?
wie doet het?
Kim of Pim of Wim?
wie zou het moeten doen?

1e couplet herhalen

Kikker 1: Kwaak. Het is misschien niet netjes om een afspraak te verbreken maar hier is het cadeau.

Kikker 2: Kwaak. Pas er goed op en niet stiekem openmaken.

Kikker 3: Kwaak. Daar zijn wij mooi vanaf. Kom jongens. Kwaak.

De kikkers gaan kwakend af. De eenden leggen het cadeau neer.

Eend 1: Gak, gak. Hier ligt het goed.

Eend 2: (Verlegt het pak) Gak, gak. Hier ligt het beter.

De andere eenden verleggen en verschuiven het cadeau allemaal.

Eend 1: Gak, gak. Hier moet het.

Eend 2: Gak, gak. Nee hier. En dan gaan we erop zitten.

Eend 3: Gak, gak. Nee, hier. En dan houden we het vast.

Eend 4: Gak, gak. Nee, hier. En dan verstoppen we het in hetriet.

De eenden trekken aan het cadeau en verschuiven het steeds naar een andere plek. Ze krijgen ruzie. De vinders komen op. Ze fladderen zorgeloos en lachend om de ruziënde eenden heen.

Vlinder 1: Fladder, fladder. Kijk die malle eenden nou. Die zijn ook niet erg vrolijk.

Vlinder 2: Fladder, fladder. Zij moeten op het pak passen. Maar ze kunnen het lekker niet!

Vlinder 3: Fladder, fladder. Straks wordt Kars nog wakker! *Iedereen begint opens zichter te praten.*

Vlinder 1: Fladder, fladder. Ruzie lost niks op. Probeer het met lachen! Eend 1: Gak, gak. Jullie hebben gemakkelijk praten. Jullie hoeven niet op zo'n moeilijk pak te passen.

Eend 2: Gak, gak. Anders zouden jullie wel anders piepen.

Vlinder 1: Fladder, fladder. Hoe moeilijk kan het zijn?

Vlinder 2: Fladder, fladder. Jullie maken overal een probleem van.

Eend 3: Gak, gak. Willen jullie het oppassen overnemen?

Vlinder 3: Fladder, fladder. Best. Dat willen wij best hè?

De vlinders knikken allemaal 'ja' en nemen het pak van de eenden over.

Eend 1: Gak, gak. Goed op passen hè.

Vlinder 1: Fladder, fladder. Ja hoor.

De eenden gaan opgelucht af.

Vlinder 1: Fladder, fladder. Vangen. (*Hij gooit het pak over naar vlinder 2.*)

Vlinder 2: Fladder fladder. Nou jij! (*Hij gooit het pak naar vlinder 3.*)

De vlinders gooien het pak van de één naar de ander. Ze lachen en fladderen erbij. Dan valt het pak. De vinders schrikken ervan. De spinnen zijn ontdekt en weer sluipend opgekomen.

Vlinder 3: Fladder, fladder. oeps. Zou het stuk zijn?

Spin 1: Psss. Daar kan je maar op één manier achterkomen.

De spinnen duiken op het pak af. Een van de vinders is hen voor en graait het pak weg. Hij houdt het hoog in de lucht. De spinnen grijpen eraar, maar de vinders geven het snel aan elkaar over. De spinnen gaan mokkend af. De slakken komen op hun slome manier op. De vinders gaan ondertussen door met fladderen en blijven het pak lachend aan elkaar doorgeven.

Vlinder 1: (*Hij heeft het pak vast*) Fladder, fladder. Ik word moe.

Vlinder 2: Fladder, fladder. Niks aan, aan dat oppassen.

Vlinder 3: Fladder, fladder. Hé, kijk daar. De slakken. Misschien willen die wel op het pak passen.

Vlinder 4: Fladder, fladder. Hé, slakken. Willen jullie op het cadeau van Kars passen.

Slak 1: S-j-j-j. D-a-a-r d-e-n-k-e-n w-i-j n-l-e-t a-a-n.

Slak 2: S-j-j-j. H-e-t-i-s j-u-l-i-e t-a-a-k.

Slak 3: S-j-j-j. J-u-l-i-e h-e-b-b-e-n g-e-z-e-g-d d-a-t j-e h-e-t-z-o d-o-e-n. W-i-j n-l-e-t.

De slakken lopen onverstoordbaar door naar de andere kant van het toneel en gaan daar af. De vinders kijken ze verbaasd na.

- Vlinder 1: Fladder, fladder. Nou moe.
- Vlinder 2: Fladder, fladder. Daar hebben wij niks aan.
- Vlinder 3: Fladder, fladder. Wat nu?

*De kikkers en eenden halen hun schouders op. Zij weten het niet
Kars: Dus nu is het pak weg. Hoe lossen wij dit op?
Lied 3: hoe lossen wij dit op?*

De vlinders overleggen samen.

Vlinder 1: Fladder, fladder. Ik weet wat. We verstoppen het pak in een holle boom.

Vlinder 2: Fladder, fladder. Goed idee. Daar kan niemand het vinden.

Vlinder 3: Fladder, fladder. Ja, daar is het veilig. En dan kunnen wij weer fijn gaan spelen.

Vlinder 4: Fladder, fladder. Dan zijn wij overal vanaf.

De vlinders fladderen met het pak langs de holle bomen. Tenslotte laten zij het pak in één van de bomen vallen. Fladderend en lachend verlaten zij het toneel.

Het toneel is nu leeg. Indien mogelijk gaat het toneellicht nu weer feller branden. Kars wordt wakker / komt op.

(Rekt zich uit) Ha. Lekker geslapen. Het is al licht. O ja. Vandaag ga ik het cadeau aan de dieren geven. (Hard in de coulissen)

De dieren komen, elk op hun eigen wijze, op.

Kars: Ik ben lekker uitgerust. Dan is het nu tijd voor het cadeau. (Tegen de kikkers) Geef het maar weer aan mij.

Kikker 1: Kwaak. Maar wij hebben het niet.

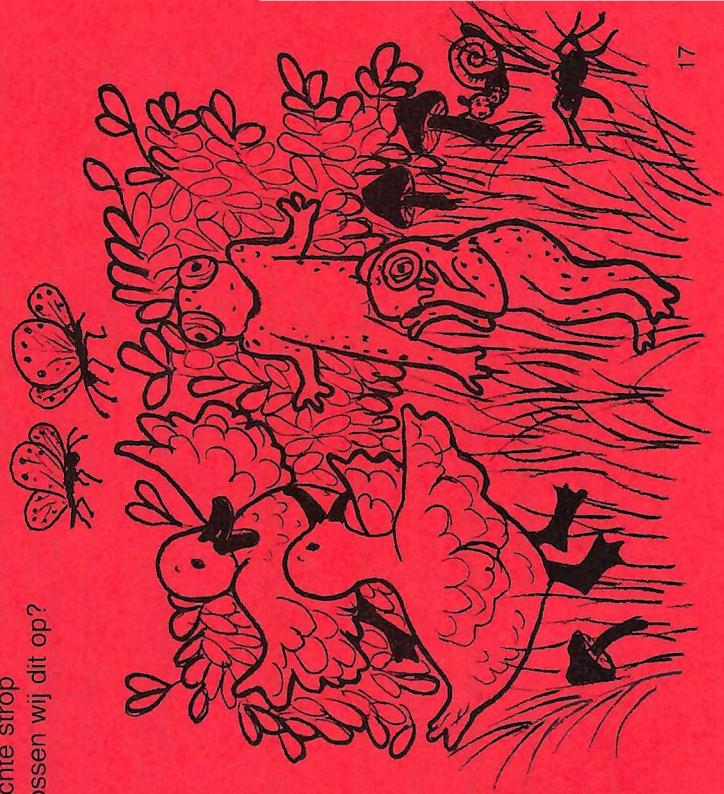
Kikker 2: Kwaak. Nee. De eenden hebben het.
Kare: Hoe kan dat nou? Klik! Toch dan toch.

Kikker 3: Kwaak. Maar de eenden wilden het ook zo graag...

Eend 1: Gak, gak. Wij wilden helemaal niet. Maar jullie hadden er genoeg van...

Kikker 2: Kwaak. Dat is niet waar. Jullie vonden dat je het beter kon...

Kars: Maar waar is het pak nu?



- Kars: Maar wat nu?
- Spin 1: Psss. Wij zijn nieuwsgierig en niet te vertrouwen. Maar wij kunnen goed speuren. Wij zoeken het pak.
- Spin 2: Psss. Wij lossen het op.
- De spinnen beginnen te speuren, met hun neus over de grond. Terwijl het gesprek verder gaat, lopen zij speurend naar de struiken, waar de kikkers het pak eerder verstopt hadden. Ondertussen:*
- Kars: Kikkers, ik heb het pak aan jullie gegeven. Wat is ermee gebeurd?
- Kikker 1: Kwaak. Wij hebben er goed opgepast.
- Kikker 2: Kwaak. Echt waar. Wij hebben het daar neergelegd.
- Spin 1: Psss. Dat klopt.
- Spin 2: Psss. Wij zien kikkersporen.
- Spin 3: Psss. Het pak is hier geweest. Maar dat wisten wij al.
- De spinnen lopen weer terug.*
- Kikker 3: Kwaak. Maar toen kwamen de eenden.
- Kikker 4: En die hebben het oppassen van ons overgenomen.
- Spin 1: Psss. Dat klopt
- Spin 2: Psss. Wij zien eendensporen. De eenden hebben het pak gehad.
- Spin 3: Maar dat wisten wij al.
- Kars: *(Tegen de kikkers) Maar jullie zouden op het pak passen. Dat hebben jullie beloofd.*
- Kikker 1: Kwaak. Het spijt ons Kars.
- Kikkers: Kwaak. Ja, het spijt ons.
- Kars: Eenden, maar nu hebben jullie het pak dus. Waar is het?
- Eend 1: Gak, gak. Wij hebben het niet meer.
- Eend 2: Gak, gak. Wij hebben er ook goed op gepast.
- Eend 3: Gak, gak. Echt waar.

- Eend 4: Gak, gak. Alleen anders...
- Kars: Hoe dan?
- Eend 1: Gak, gak. Wij hebben het aan de vlinders gegeven.
- Kars: Is dat waar, vlinders?
- Vlinder 1: Fladder, fladder. Ik weet van niks.
- Vlinder 2: Fladder, fladder. Wij hebben gespeeld.
- Vlinder 3: Fladder, fladder. Wij hebben gedanst.
- Vlinder 1: Fladder, fladder. Ons moet je niet op iets laten passen.
- Spin 1: Psss. Het spoor is weg. Het pak is de lucht ingegaan.
- Spin 3: Maar dat wisten wij al..
- Vlinder 2: Fladder, fladder. Wij weten van niks.
- Slak 1: S-j-j-j. J-u-l-l-i-e h-a-d-d-e-n h-e-t w-e-l.
- Slak 2: S-j-j-j. J-u-l-l-i-e v-r-o-e-g-e-n o-f w-i-l-d-e-n p-a-s-s-e-n.
- Slak 3: S-j-j-j. M-a-a-r w-i-j w-a-r-e-n w-e-l w-i-j-z-e-r.
- Kars: *(Tegen vlinders) Is dat waar?*
- Vlinder 1: Fladder, fladder. Misschien hebben wij het wel heel eventjes gehad.
- Vlinder 2: Fladder, fladder. Een paar tellen.
- Vlinder 3: Fladder, fladder. Maar nu hebben wij het niet meer.
- Kars: Maar waar is het dan gebleven?
- Vlinder 4: Fladder, fladder. Het is een klein beetje kwijtgeraakt.
- Kars: Hoe kunnen jullie zo'n groot pak nou kwijttraken?
- Vlinder 1: Fladder, fladder. We hebben het verstopt.
- Vlinder 2: Fladder, fladder. Veilig opgeborgen in een holle boom.
- Kars: Hebben jullie het pak in een holle boom verstopt? In welke holle boom?
- De vlinders overleggen.*

Kars:

Nou?
Vlinder 3: Fladder, fladder. Wij weten het niet meer.

Vlinder 4: Fladder, fladder. Wij hebben geen idee.

Vlinder 1: Fladder, fladder. Wat maakt het uit. Het ligt er veilig.

Kars: Zo veilig dat niemand het meer terug kan vinden. Wat heb ik daar nou aan?

Vlinder 2: Fladder, fladder. Maak je niet druk. Het is weg. Nou en?

Kars: Nou en? Nou heb ik geen cadeau voor jullie. Dat is toch erg.

Kikker: Kwaak. En dat is jullie schuld.

Eend: Gak, gak. Ga het maar zoeken. Jullie hebben het kwijtgemakkt.

Vlinder 3: Fladder, fladder. Mooi niet. Wij wilden dat stomme pak niet eens.

Spin: Psss. Stom pak? Wat nou stom pak. Jullie weten niet eens wat erin zit.

Kars: Ssssst... Geen ruzie maken. Daarmee vinden wij het cadeau niet terug.

Spin 2: Psss. Wij zijn niet voor niets nieuwsgierig... eh... speurspinnen.

Spin 3: Wij weten waar alle holle bomen staan.

Slak 1: S-i-j-j. E-n w-i-j w-e-t-e-n p-r-e-c-i-e-s h-o-e-v-e-e-l h-e-t e-r z-i-j-n.

Slak 2: S-i-j-j. H-e-t z-i-j-n e-r v-e-e-l. H-e-e-l v-e-e-l.

Slak 3: S-i-j-j. E-e-n b-o-s v-o-l. T-e v-e-e-l o-m a-l-l-e-m-a-a-l n-a-t-e k-i-j-k-e-n.

Kikker: Kwaak. (Tegen de vlinders) Het is allemaal jullie schuld.

Vlinders: Fladder, fladder. Nietes. Het is jullie schuld.

Eend: Gak, gak. Nietes. Het is jullie schuld.

Alle dieren beginnen door elkaar heen te roepen en elkaar te beschuldigen.

Hou op! Hou daar onmiddellijk mee op. Jullie verdiennen mijn cadeau niet eens.

Het is meteen stil.

Kars:

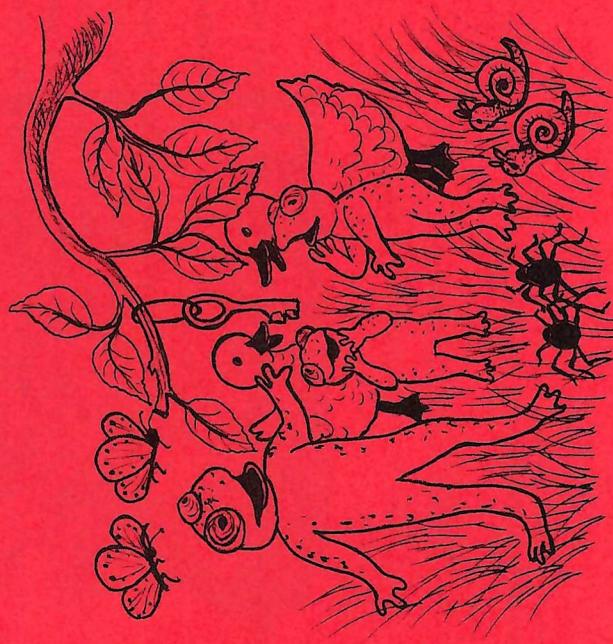
Mijn cadeau is niet voor dieren die ruzie maken. Ik wil dat jullie het goed maken met elkaar. Nu. Dat is de enige manier om het cadeau terug te vinden.

De dieren kijken elkaar even aan. Dan gaan ze aarzelend naar elkaar toe en schudden elkaar de hand / poot. Tenwyl dit gebeurt wordt één van de holle bomen - waar het cadeau in verstopt is - langzaam naar voren geschoven. U kunt ook bv. aan deze boom opeens een groen blaadje laten groeien of de aandacht op een andere manier op de boom vestigen. Kars en de dieren zien het. Zij gaan om de boom heen staan. Kars haalt het cadeau uit de boom. De dieren reageren enthousiast. Kars geeft het cadeau aan één van de dieren. Die mag het pak openmaken. Er komt een grote gouden sleutel uit. Alle dieren roepen: Oooo... /

Is ie mooi of niet? Ik heb hem gekregen van een oude, wijze kikker. Die vertelde mij dat het een heel speciale sleutel is. Je kunt er alle deuren mee openmaken. De deur naar vriendschap. De deur naar geluk. De deur naar nooit-meer-ruzie-maken. De deur naar blij-worden-als-je-verdrietig-bent. Iedereen mag hem gebruiken. Daarom zal ik hem hier ophangen, dan kan iedereen er goed bij. (Hij hangt de sleutel in / aan de boom.)

Kars:

Alleen al door aan deze sleutel te denken, kun je bij alle dingen komen die belangrijk zijn. Je kunt ze zomaar pakken. En weet je, het is overal om je heen. En het kost helemaal niks. Luister maar.



lied 4: gratis

1 een vriend die met je speelt - kwaak
een grapje dat je deelt - gak, gak
een bloem die staat te bloeien - fladder
een vlinder op je hand - psss
je eerste losse land - s-i-j/
het gras dat jij ziet groeien - fladder

refrain

zoveel dingen kosten niks
zoveel is er zomaar gratis
dingen die je nooit vergeet
hou ze vast en pak ze beet
voordat het te laat is

2 de wind die zomaar waait - kwaak
een hand die naar jou zwaait - gak, gak
de regen op de ruiten - fladder
de zon die heerlijk schijnt - psss
een plintje dat verdwijnt - s-i-j/
een mus die zit te fluiten - fladder

refrain

3 een steentje op de grond - kwaak
een kwispelende hond - gak, gak
een kopje van een kater - fladder
een lieidje dat je hoort - psss
een spannend toverwoord - s-i-j/
een middag aan het water - fladder

refrain

Na het lied gaat iedereen kwakkend, gakkend en fladdertend af.

Het Sleutelbos

Musical voor kinderen

vanaf 7 jaar



Tekst en muziek: Cees Stolk
Illustraties: Ellen de Leede

Korte inhoud - zie bladzijde 2

Aantal rollen

Het Sleutelbos heeft 18 rollen: een groepje van 9 kinderen, 3 bosmonsters, 2 kinderen als stekelslijmgrijpbijtbeest en 4 in de struik-met-gezichten. De musical is met minimaal 8 kinderen te spelen (groepje van 4, 1 bosmonster, 1 kind als stekelslijmgrijpbijtbeest en 2 struikrovers) en onbeperkt uit te breiden. Verder kunnen kinderen mee helpen met decor, attributen en kleding. Bovendien kan 1 kind (of meerdere) voor de speciale effects (FX) zorgen.

Decor - voor beide musicals

Zie voor uitgebreide beschrijving bladzijde 2. Het bos moet goed gevuld zijn en er een beetje spookachtig uitzien. Dit effect kan versterkt worden door het licht op het toneel enigszins te dimmen. Met licht kunt u bovendien open plekken in het bos verbeelden en voor schaduwën zorgen. Behalve zelf-gemaakte bomen en struiken, kunnen ook planten van thuis in het bos worden geplaatst. Centraal staat een grote holle boom, waar op reikhoogte een grote goudkleurige sleutel aanhangt. Uit een holte aan de zijkant steekt een rol perkament ('oud' papier).

Kleding

De kinderen gaan eigenlijks gekleed. Rick draagt een (te grote) baseball pet. De bosmonsters, het stekelslijmgrijpbijtbeest en de struik-met-gezichten kunnen een leuke uitdaging vormen voor de adelings schmink en kleding. De bosmonsters dragen jute zakken met groene mosballen van watten en wol erop geplakt. Zij hebben haren van bladeren en kunnen geschminkt worden.

In het stekelslijmgrijpbijtbeest kunnen meerdere kinderen schuil gaan (idee Chinese draak). Een flink stuk donker doek, WC rollen, slangen, buizen, oude paraplu's, alles kan hiervoor gebruikt worden. Behangplaksel kan voor 'slijm' zorgen. Ter geruststelling: ieder stekelslijmgrijpbijtbeest is anders!

Struik met gezichten: Een aantal kinderen zit gehurkt onder een groene doek met gaten, waar hun hoofd uitsteekt. Die hoofden zijn onheilspellend geschminkt met vuile vegen, aarde en bladeren. Onder het gat voor het hoofd zit een klein gaatje waar een zaklantaarn doorheen kan. Hiermee worden de hoofden van onderaf beschinen, wat het geheel nog enger maakt.

Attributen

Rugzakken voor de kinderen.

Bananenboleet: bont uitgedoste super paddestoel (van kartonnen dozen). De kop is bedekt met (namaak)bananen.

Sleutel (groot, goudkleurig, van karton)

Noten, kastanje, bessen, appels, eikels enz. en een gevulde koek.

Zaklantaarns.

Een 'houtvuur' (van karton of papier maché).

Bordje met daarop geschilderd: UITGANG. Lichtgevende verf kan voor extra effect zorgen.

Rol perkament (dik, bruineel papier) met spreuk:

**Wie niet baugh is voor den BoeBoeh
ende spooken in syn hooft
kan met dezen sleutel maacken
waar hij wercklyc in ghelooft**

FX

Special effects. De bosgeluiden komen vanachter het toneel vandaan. Ze kunnen van tevoren op cassette worden opgenomen, maar het is leuker om ze 'live' te maken. De geluiden moeten luid en duidelijk zijn en vooral herkenbaar. In het script staat welke geluiden nodig zijn. Ook voordat de musical begint - als het publiek de zaal binnenkomt - kunnen al geluiden gemaakt worden.
Tip: een specht doe je na met een houten lepel op een plankje. Een uil klinkt mooooi in een koffiekopje.

Rolverdeling

- | | |
|----------|---|
| 1 - 9: | Groepje kinderen (Joop, Jop, Jip, Jaap, Fleur, Floor, Door, Amber en Rick). Dit groepje kan naar wens groter of kleiner worden gemaakt. |
| 10 - 12: | Bosmonsters - zie kleding |
| 13 - 14: | Stekelslijmgrijpbijtbeest - zie kleding |
| 15 - 18: | Struik-met-gezichten - zie kleding |



Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en / of openbaar gemaakt d.m.v. druk, fotokopie, microfilm, cassette ofwelke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het spel

Vanachteruit de zaal slentert een groepje kinderen naar het toneel toe. Ze dragen rugzakken omdat ze net uit school komen en vieren zich een beetje. De jongens, Joop, Joep, Jip en Jaap (andere namen, bv eigen namen, kunnen ook) doen een beetje stoer. De meisjes Fleur, Floor en Door (ook hier kunnen andere namen) vinden dat wel leuk. Alleen Rick is niet zo. Iedereen mag hem wel, maar ze vinden hem ook een watje. Amber is het enige meisje dat méér in hem ziet. Af en toe moet ze glimlachen om zijn veel te grote baseball-pet en omdat hij nogal verlegen is. Ze bewondert hem, omdat hij van zoveel dingen verstand heeft.

Joep:

Ik verveel me...

Amber:

Ik verveel me nog veel meer...

Jaap:

Vervelen is in ieder geval leuker dan geschiedenis...

Joep:

Nou ! Het leek wel of er geen eind aan kwam daarnet...

Door:

Wat is nou het nut van geschiedenis? Gebeurd is gebeurd. Je leest toch ook geen oude kranten?

Fleur:

Ik viel bijna in slaap op school. Van verveling.

Joop:

Laten we gaan滑在 het winkelcentrum. Spannend...!

Rick:

N-n-noem je dat spannend? Je botst tegen iedereen op... dat is toch gevaarlijk?

Floor:

Ach, het is net een computerspelletje, maar dan met échte mensen...

Joep:

Ja, je stelt je aan, Rick. Maar ik vind het toch ook geen goed idee.

Door:

Waarom niet?

Joep:

Niet gevraagd genoeg. En bovendien heeft niemand z'n skates bij zich.

Jip:

Bellefje trekken dan? De lift vastzetten?

Rick:

J-joh, doe toch eens normaal. Straks komt de politie achter ons aan...!

Joop:

... en het leger... en de indianen... en de marsmannetjes...

Iedereen begint overduiven paniekig en bang te doen, om Rick een beetje te jennen. Amber doet ook mee, maar daarna aait ze Rick even over zijn hoofd.

Amber:

Geen paniek, hoor! We bedenken wel iets anders... Zullen we... in het bos verstoppertje gaan spelen?

Niemand geeft antwoord, want ze vinden het bos alleraal een beetje eng.

Floor:

Ze zeggen dat er monsters en spoken in het bos wonen...

Joep:

Wie is er nou bang voor een monster?

Jaap:

Nou, ik zou er anders niet graag een tegenkomen... zo'n slijmerig, snottiger beest...

Fleur:

Mijn broer zegt dat er toverheksen zijn en boze geesten...

Rick:

W-we kunnen toch ook gaan knikkeren?

Joop:

Knikkeren? In het bos? Dat kan wel even duren...

Allé kinderen beginnen te lachen.

Start de CD. Het intro van het liedje 'Jij bent bang voor alles' begint.

Jip:

Jij durft lekker niet! Watje!

Amber:

Hij is alleen een beetje voorzichtig!

Jaap:

Voorzichtig...? Voorzichtig...? Hij is gewoon bang!

Floor:

Ach, het is net een computerspelletje, maar dan met échte mensen...

Joep:

Ja, je stelt je aan, Rick. Maar ik vind het toch ook geen goed idee.

Door:

Waarom niet?

Joep:

Niet gevraagd genoeg. En bovendien heeft niemand z'n skates bij zich.

Jip:

Bellefje trekken dan? De lift vastzetten?

Rick:

J-joh, doe toch eens normaal. Straks komt de politie achter ons aan...!

Joop:

... en het leger... en de indianen... en de marsmannetjes...

Brr, wat gevaelijk zeg!

lied 5: jij bent bang voor alles

Rick:

Jullie lopen me alleen maar te pesten... Jullie hebben wel een grote mond, maar jullie vinden het ook eng!

Joep:

Eng is toch juist leuk?

Jaap:

Ja, laten we naar het bos gaan... naar het kreupelhout, de treurwilgen en de pijnbomen...

Floor:

Nou, ik vind het niet gezellig klinken....

Amber:

Ach jöh, kom op. Waar maak je je druk om? We zijn toch met z'n allen? Als we bij elkaar blijven kan ons niets gebeuren....

Rick:

Nou ja, goed dan. Ik ga mee.

Jip:

Zo ken ik je weer...!

Rick:

Het lijkt me eigenlijk best mooi in het bos!

Joep:

Wacht maar tot je wordt besprongen door een vampier, dan piep je wel anders... hahaha.

De kinderen gaan lachend 'het bos' in. Daar wordt het lachen al snel minder; ze vinden het toch een beetje eng. Het toneellicht wordt - als dat mogelijk is - iets gedempt. Alleen twee 'open plekken' zijn iets lichter (spots). Het groepje loopt angstig dicht bij elkaar. In het bos klinken allemaal rare geluiden, de zgn. 'special effects' - **FX**. Die worden achter het toneel geproduceerd. Bij een open plek houdt het groepje halt.

FX:

Oe-hoe-oe-oe... (uil)

Floor:

Horen jullie dat...?

Fleur:

Een s-spooktrein??

FX:

Oe-hoe-oe-oe... Oe-hoe-oe-oe...

Rick:

Welnee! Dat is gewoon een uil. Daar heb ik een boek over. Ze jagen op muizen en ze roepen 'Oe-hoe-oe-oe'.

Joop:

Een soort luchttalarm, dus?

FX:

Oe-hoe-oe-oe...

Door:

Hoor je wel ? 'n Uil...! En jij bent een uitskuiken!

Joep:

O, maar ik wist het al die tijd al hoor. Gewoon een uil, niks aan de hand, dacht ik nog.

refrain

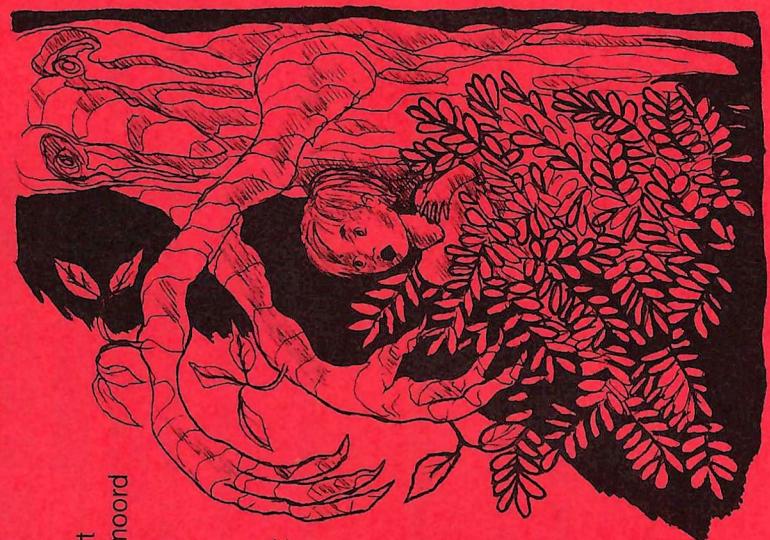
jij bent bang voor alles
bange, bange Rick
en wat we ook verzinnen
jij bibbelt van de schrik
je durft niet eens te kijken
als het spannend is
bangerik
bangerik
jij bent nog veel banger
dan ik of ik of ik

1 in het grote enge bos
loopt een reuzemonster los
en een boze toverheks lacht onbedaarlijk
en het spookt er bovenbij
naar het bos? mij niet gezien
dat is roekeloos en vreselijk gevaelijk

refrain

2 als je klagend huilen hoort
wordt er vast iemand vermoord
of een geest is onderweg
om je te halen
in het bos loert
BOE een beest
en dan ben je d'r geweest
dus je zal maar in het
Sleutelbos verdwalen

refrain



Jip:	Ja, een spooktrein in het bos... hoe verzin je zoiets...!	Door:	Hé, kijk dáár eens, aan die boom hangt een sleutel...
FX:	<i>Kakelend gelach (spotvogel)</i>	Jip:	Wat is dát nu weer...
Jaap:	W-wat was dat ?	Rick:	Wat raar... er is geen slot te bekennen...!?
Fleur:	E-e-een toverheks... Zie je nou wel... m'n broer had gelijk! Stel je niet aan... Dat is een spotvogel... Staat ook in dat boek!	Amber:	Wacht eens, hier hangt nog iets... een... een soort, ja wat is het... een eh... fax...?
FX:	<i>Tikkerikke-tikketikke (specht)</i>		<i>Amber heeft een vel oud papier (zgn. perkament) van een spijker aan de boom gehaald. Ze heeft geen idee wat de tekst voorstelt. Schouderophalend geeft ze het document aan Floor, die het opschrift luid voorleest.</i>
Jaap:	En d-dat is dan zeker een spotvogel met een geweer...!		
Rick:	Nee, dát is een specht. Hij zoekt in de bast van de bomen naar insekten.		Wie niet bang is voor den BoeBoeh ende spookien in syn hooft kan met dezen sleutel maacken waar hij wercklyc in gheloof
Floor:	Insekten. Ook dat nog. Nee, hoor jongens, ik vind het doodeng allemaal.		<i>Even wordt het stil op het toneel. Iedereen kijkt stomverbaasd. Floor geeft het papier terug aan Amber, die het weer op 'n plaats hangt.</i>
Joop:	Joh, doe toch niet zo benauwd. Je lijkt Rick wel...!		
Rick:	Nou, ik vind het wel meevalen.	Floor:	Het lijkt wel een toverformule... O jee, ik heb een toverformule uitgesproken...
	<i>Het groepje dréntelt nog even door het bos. Ze lopen een rondje en komen (weer) bij de open plek.</i>	Jip:	Floor... oh nee... Floor... je verandert...
Amber:	Hé, volgens mij lopen we rondjes... We zijn hier al (...) keer langsgekomen!	Floor:	W... wat is het?! Wat heb ik dan?! Wat gebeurt er?!
	We hadden broodkruimeltjes moeten strooien. Ik heb thuis ook een boek en daar staat dat in...	Joop:	...J-je verandert... in... in een... whoo... een kikker!
	Dat heb ik ook weleens gelezen toen ik nog klein was. Het heette Hans en Grietje, toch?		<i>Iedereen begint opgewekt te kwaken. Floor is even diep beleidigd.</i>
	Ja, en toen hoorden ze een krakende stem ineens zeggen 'knibbel,' knabbel, knuisje, wie snoept daar van m'n huisje?	Floor:	Pas jij maar op... Je weet het maar nooit met toverspreukens...
	...dat was de toverheks. Ik wil nú naar huis...	Jaap:	Onzin... allemaal flauwekul... 'waar hij zelf in gelooft'... ik geloof niet in sleutels... ja, alleen in dropsleutels...
	Hoe dan ? Wil je soms een taxi bellen?	Jip:	Hij heeft gelijk... we zouden toch verstoppertje gaan spelen? Nou dan... één kleine blijft hier, en de anderen verstappen zich... Wie weet komen we zo te weten waar we zijn...?!
	We zijn verdwaald...stom,stom,stom!	Door:	Slim, slim, slim...! In je eentje het bos in op zoek naar een plek waar niemand je kan vinden...
	Ja, waar zijn we eigenlijk?	Joop:	Nou, wie niet alleen durft blijft bij een ander, zo goed?
	<i>De kinderen kijken om zich heen. Hun oog valt op een grote boom die bij de open plek staat. Er hangt een sleutel aan. Nieuwsgierig lopen ze om de boom en kijken omhoog.</i>		

Rick:	Wie moet 'm zijn?	Fleur:	Hoe kan dat nou?
Allen:	Nou, jij!!	Joep:	Een onzichtbare hand...!
Jaap:	Ja, jij bent toch niet bang meer?	Floor:	De toverspreuk...! Oh nee...!
Fleur:	Jij kent toch alle geluiden hier?	Amber:	Rick...help!!
Joep:	Jij hebt toch een boek?		<i>Op dat moment zijn de kinderen weer bij de boom aangekomen.</i>
Rick:	Rick kijkt en beetje bang de zaal in en sputtert wat tegen. Maar dan ziet hij Amber en hij wil zich voor haar niet laten kennen. Met tegenzin draait hij zich om naar de boom en gaat aftellen vanaf twintig. De anderen gaan, zo dicht mogelijk bij elkaar lopend, het bos uit. Met gebaren maken zij duidelijk dat het hun bedoeling is om Rick alleen achter te laten. Ze stappen van het toneel af de zaal in om die te verlaten, zoals zij gekomen zijn. Naarmate hij de 'nu/nadert gaat Rick's stem steeds banger klinken.	Rick:	Wat raar...
		Jaap:	Ja, dat viel mij ook al op!
		Rick:	Ik vond het eigenlijk niet zo leuk alleen, en ik wilde dat jullie er weer waren, en toen had ik die sleutel... en ineens zijn jullie terug...
		Amber:	Nu snap ik het... als je er werkelijk in gelooft kan je met die sleutel alles maken...
		Joop:	Nou, dan wil ik nu graag maken dat ik wegkom. Voor mij is de lol eraf!
		Rick:	Nee joh, dit is pas écht spannend. Ik wilde graag dat jullie er waren, en opeens komen jullie eraan...!
			<i>Start de CD. Op de achtergrond klinkt het intro van lied 6. Het eerste couplet wordt bij voorkeur door Rick alleen gezongen.</i>
Rick:	Null! Ik kom!!		
	<i>Hij kijkt om zich heen en begint bij de boom te zoeken. Dan begint hij wat benauwd te roepen:</i>		
		Rick:	Joe-hoe... Waar zit iedereen... Jaap... Amber... Joop... Laat je stem eens horen als je durft... Ik ben lekker toch niet bang hoor... Ik ben toch niet bang... Nou, leuk hoor!!
			<i>Rick loopt zuchtend terug naar de boom en pakt na een poosje aarzelend de sleutel. Dan mompelt hij zachtjes:</i>
		Rick:	Hoe was het ook alweer...? Met deze sleutel kan ik maken... eh... waar ik echt in geloof... Maar dan moet ik niet bang zijn voor die eh... BOEBOEH ?
			<i>Op het moment dat Rick het woord 'BoeBoeh' duidelijk uitspreekt, worden de kinderen die de zaal uit zijn gelopen als het ware 'teng gezogen' naar het toneel. Ze lopen vlak achter elkaar achteruit, kijken uiterraard goed waar ze lopen, en schreeuwen in paniek door elkaar heen:</i>
			Wat gebeurt er?
			Wat is dit?
			Wie doet dat?
			Ik doe niks, ik word gewoon getrokken!



lied 6: als we samen zijn

refrain

als we samen zijn
kan ons niets gebeuren
als we samen zijn
zijn we niet alleen
met z'n allen
durf ik overal heen
en wie banger is dan ik
die moet niet zeuren
als we samen zijn
krijg je mij niet klein
als we samen zijn
kan ons niets gebeuren

1

want alleen is ongezellig
want alleen is meestal stil
want alleen is in je eentje
en dat is niet wat ik wil

2

met z'n allen is het lachen
met z'n allen heb je moed
met z'n allen ben je sterker
en dan komt het altijd goed

refrain

als we samen zijn
kan ons niets gebeuren

Nou, ik zie niet in wat dat nou met een sleutel te maken heeft.
Schei toch uit met die nonsens en verzin liever iets om hier van-
daan te komen. 'n Toversleutel... maak dat de kat wijs...

Miau-au-auw...

Jaap schrikt. Hij grist de sleutel uit Rick's handen en maakt een
afwerende beweging naar het bos.

B-o-e B-oe-oe-oe

Jaap:

Jij weet het beste wat eetbaar is of niet. Dan kan jij ook het beste
naar eten gaan zoeken. Dan gaan wij ondertussen het kamp in
orde maken.

Rick sjokt van het toneel. De anderen halen de spullen voor het
kamp uit het bos: takken, stro, bladeren enz. In het midden wordt
een 'houtvuur' neergezet, waar iedereen vliegensvlug omheen gaat
zitten.

7: Tango Mortale

Start de band voor het dreigende intro van de Tango Mortale (bosmonsterdans). De bosmonsters zijn gebukt lopende engers met haren van bladeren en kleren van jutezakken met groene mosbol- len van watten en wol erop geplakt - zie kleding. Op de maat van de muziek lopen zij langzaam op Jaap af. Ze proberen de sleutel van hem af te nemen, maar Jaap geeft de sleutel door. De monst- ers blijven achter de sleutel aanlopen, pakken hem en raken hem weer kwijt aan Fleur die de bosmonsters probeert af te schrikken...

Fleur:

Boei!! Boeh!!!

Vanaf dat moment lopen de bosmonster achteruit weer weg. Als de muziek stopt zijn ze verdwenen. Fleur houdt de sleutel in haar handen.

Poehee... Dat was schrikken!

Rick: Ja, en het begint al donker te worden ook. We kunnen maar beter bij de grote boom overnachten...

Floor: Slapen? Ik weet nu al dat ik geen oog dicht doe!

Jip: Ik ook niet! M'n maag knort van de honger.

Fleur: We moeten snel iets eetbaars vinden. Bessen. Noten. Joep: Of... paddestoelen? Hee, dit ziet er wel smakelijk uit.

Joep buigt zich voorover naar een bont gekleurde grote paddestoel (zelstuk). De kop van de paddestoel is tussen het groene crepe- gras zoveel mogelijk bedekt met (namaak)bananen.

Niet doen! Dat is de Bananenboleet... Die is heel zeldzaam, en ook heel giftig...! Dat heb ik gelezen in...

Allen: ... in... je... boek...

Amber: Jij weet het beste wat eetbaar is of niet. Dan kan jij ook het beste naar eten gaan zoeken. Dan gaan wij ondertussen het kamp in orde maken.

Nou, jullie moeten mij wel hebben vandaag...!

Rick sjokt van het toneel. De anderen halen de spullen voor het kamp uit het bos: takken, stro, bladeren enz. In het midden wordt een 'houtvuur' neergezet, waar iedereen vliegensvlug omheen gaat zitten.

Door: Net barbecueën, maar dan zonder eten...

Jip: Hè, begin nou niet over eten...

Joep: Ik heb helemaal geen zin om te slapen. Stel je voor dat ik ga dromen...

Fleur: Ik droom altijd zo eng. Over een vreselijk eng stekelslijmgrijpbijt-beest...

Fleur: Fleur rilt bij de gedachte. Ze heeft de sleutel nog vast.
... en dan komt-ie plotseling op me af... eng...

Joop:

Jaap:

Floor:

Fleur schrikt, en tegelijkertijd komt het 'stekelslijmgrijpbeest' rammelend en puffend op. Het beest pakt de sleutel af van Fleur. Hij snuift eraan en maakt aanstalten de sleutel op te eten. Paniek natuurlijk.

Floor: Oh nee, zonder de sleutel komen we misschien nooit meer thuis...

Jaap: Hou 'm dan tegen! Wie houdt 'm tegen?

Joep: Ik hou niet van geweld...

Door: Ik hou niet van slijm...

Joop: Ik hou niet van stekels...

Dan stapt Amber moedig op het monster af en grijpt de sleutel. Het monster schrikt daarvan en deinst terug.

Hee, zie je dat? Die is nog banger dan jullie... Boeh... Boeh... Zie je wel? Kom maar, kom... wij doen niets... jij doet niets...

Jip: Dat is een fijne afspraak...

Amber: Kijk maar... Ik kan 'm gewoon aaien...

Door: Yechhh..slijm!

Amber: Ga nu maar weer terug naar waar je vandaan gekomen bent, naar dromenland...

Het monster geeft nog een kopje en verdwijnt daarna. Iedereen gaat weer rond het houtvuur zitten.

Jip: Amber, geef de sleutel maar aan mij, dan hang ik hem terug. Dat lijkt me een stuk rustiger.

Amber geeft Jaap de sleutel, want eigenlijk heeft hij wel gelijk. Ondertussen heeft de 'struik met de gezichten' - acteurs / actrices onder een groene doek met gaten waar hun hoofden uit kunnen komen - zie kleding - 'n plaats bij de boom ingenomen. Als Jaap met de sleutel naar de boom loopt, wil hij grappig zijn. Bij de boom aangekomen buigt hij zich voorover naar de struik.

Jaap: Hé... Het is net of ik enge gezichten zie... Boe-Boeh

De kinderen onder de groene doek steken hun hoofden door de gaten naar buiten. Elk kind heeft een zaklantaarn die door een extra gaatje de gezichten beschijnt. Jaap schrikt zichtbaar. Start de CD. Het intro klinkt. De struik begint te zingen.

lied 8: struikrovers

refrain 1
wij zijn de struikrovers
wij roven struiken
omdat wij struiken
als jas gebruiken
onze armen
dat zijn de takken
die gaan je pakken
die gaan je pakken
onze vingers
dat zijn de blaadjes
die prikkelen gaatjes
in de lucht

1 wat sluipt daar rits-s-s-selend
door het duis-s-s-ter
als je goed luis-s-s-s-tent
een struik die fluis-s-s-s-tert

het is zo koud in het bos
het lijkt de noordpool wel
zonder het struikgewas
krijgen wij kippenvel

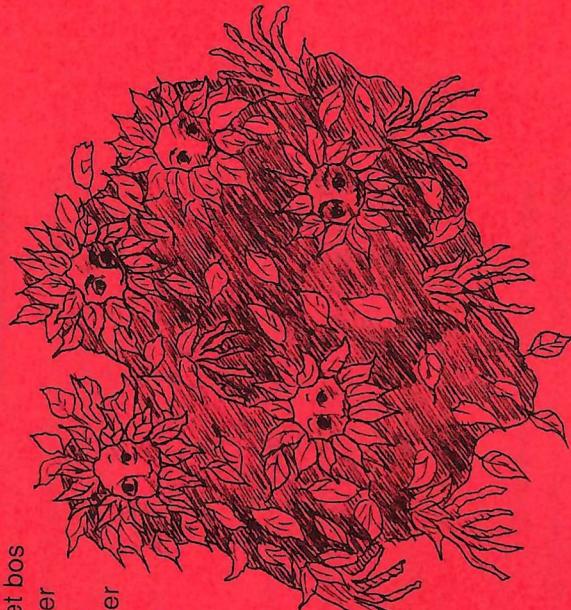
refrein 2

wij zijn de struikrovers
wij roven struiken
en als je goed ruikt
kan je ons ruiken
onze armen
dat zijn de takken
die gaan je pakken
die gaan je pakken
onze vingers
dat zijn de blaadjes
die prikken gaatjes
in de lucht

2
wat komt daar fluis-s-ster-stil!
aanges-s-slopen
een s-s-struik die s-s-stelen wil
in plaats van kopen

het is zo koud in het bos
't is niet gezellig meer
en als de regen valt
dan is het takkenweer

refrein 2



Joep:

Eten...?
Amber:

Nee jöh... Boe-Boeh.

Prompt verdwijnen de struikrovers. Tegelijkertijd stapt Rick het toneel weer op. Zijn baseballpet vol met noten en bessen. Hij wordt met gejuich ontvangen.

Joop:

Hee, gaaf. Zijn dat frambozen?

Fleur:

Lekker, geef mij eens een paar pinda's...

Rick:

Dat zijn geen pinda's maar beukenoootjes, en die frambozen zijn bramen... en... eh... o ja, ik heb ook nog een gevulde koek!

Jaap:

Wat heb je die nou vandaan??

Rick:

Uit de kanline...

Amber:

We noemen jou voortaan geen bange Rick meer, maar slimme Rick!

Het is ondertussen iedereen wel duidelijk geworden dat de sleutel voor rare dingen zorgt. Rick neemt de sleutel over van Amber en zegt 'BoeBoeh'. Op dat moment loopt Amber naar hem toe en geeft hem spontaan een zoen, onder luid gejoel van de rest.

Rick:

Daar heb ik nou altijd al van gedroomd! Hee, wacht eens even...

Rick loopt naar de boom en leest de spreuk nogmaals hardop.

**Wie niet bang is voor den BoeBoeh
ende spookien in syn hooft
kan met dezen sleutel maacken
waar hij wercklyc in gheloof**

Rick:

Dus als we nu maar hard genoeg geloven dat we hieruit komen, en we roepen heel hard...

Allen:

BOE BOEH !!

*De muziek voor het finalelied wordt gestart.
Tegelijkertijd schuiven de bomen opzij en wordt een bordje 'Uitgang' zichtbaar, dat evt. door fluorescerende verf licht geeft - zie attributen.*

Amber grijst aan het eind van het liedje de sleutel weg van Jaap, die nog steeds als aan de grond genageld staat.

Nu weet ik hoe het werkt, en ik weet ook wat ik wil. Ik wil dat de struiken weggaan en dat Rick weer terugkomt en... eh... ik vergeet iets...

Amber:

lied 9: er is altijd een weg

er is altijd een weg naar buiten toe
ook al ben je de weg weleens kwijt
ook al ben je verdwaald en koud en moe
er komt altijd weer licht na een tijd
als je niet te lang kniest en de moed niet verliest
nou dan loopt de ellende wel los
er is altijd een weg
altijd een weg
weg uit het grote enge bos

Op het instrumentale tussenstuk kunnen de acteurs en actrices met elkaar dansen. Ze lopen in een rij naar de rand van het toneel en maken een diepe buiging. Daarna zingen zij nogmaals en klappen daarbij:

er is altijd een weg naar buiten toe
ook al ben je de weg weleens kwijt
ook al ben je verdwaald en koud en moe
er komt altijd weer licht na een tijd
als je niet te lang kniest en de moed niet verliest
nou dan loopt de ellende wel los
er is altijd een weg
altijd een weg
weg uit het grote enge bos
weg uit het enge Sleutelbos



Benny Vreden

Postbus 181 NL-1200 AD Hilversum

Telefoon 035 - 6215953

Fax 035 - 6217658 E-mail: info@bennyvreden.nl

www.bennyvreden.nl